

DIUMENGE XX DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre dels Proverbis (Pr 9,1-6)

La saviesa ha construït el seu palau, hi ha posat set columnes. Prepara els seus guisats i els seus vins i fa parar la seva taula. Després envia les serventes a cridar des dels punts que dominen la ciutat: «Que vinguin els il·letrats». I als qui no tenen enteniment, ella els diu: «Veniu a menjar el meu pa i a beure els meus vins. Deixeu la vostra ignorància i viureu, i avançareu pel camí del coneixement.»

▶ Salm responsorial (33)

R. *Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor.*

Beneiré el Senyor en tot moment, / tindrè sempre als llavis la seva lloança. / La meva ànima es gloria en el Senyor; / se n'alegraran els humils quan ho sentin. R.

Sants del Senyor, venereu-lo; / venereu-lo i no us mancarà res. / Els rics s'empobriran, passaran fam, / però als qui busquen el Senyor / no els faltarà cap bé. R.

Veniu, fills meus, escolteu-me; / us ensenyaré com heu de venerar el Senyor. / ¿Qui és l'home que estima la vida, / que vol viure temps i fruit de benestar? R.

Guarda't la llengua del mal, / que no diguin res de fals els teus llavis. / Decanta't del mal i fes el bé, / busca la pau, procura aconseguir-la. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

(Ef 5,15-20)

Germans, fixeu-vos bé com viviu; no sigueu com la gent que no sap el que fa, sinó com gent de seny, mirant de treure bé del moment present, perquè els temps que vivim són dolents. No sigueu d'aquells que no fan cas de res: més aviat mireu d'entendre què vol de vosaltres el Senyor. No begueu massa, que el vi porta a la disbauxa. Deixeu que us ompli l'Esperit Sant. Exhorteu-vos els uns als altres amb salms, himnes i cànctics espirituals, canteu al Senyor en els vostres cors, donant sempre gràcies de tot a Déu Pare, en nom de Jesucrist, el nostre Senyor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 6,51-58)

En aquell temps, Jesús digué als jueus: «Jo sóc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meva carn, perquè doni vida al món». Els jueus es posaren a discutir. Deien: «¿Com s'ho pot fer aquest, per donar-nos la seva carn per menjar?» Jesús els respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no podeu tenir vida en vosaltres. Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia. Ben cert: la meva carn és un veritable menjar, i la meva sang és una veritable beguda. Qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell. A mi m'ha enviat el Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment, els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi. Aquest és el pa baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre.»

▶ Lectura del libro de los Proverbios (Pr 9,1-6)

La sabiduría se ha construido su casa plantando siete columnas, ha preparado el banquete, mezclado el vino y puesto la mesa; ha despachado a sus criados para que lo anuncien en los puntos que dominan la ciudad: «Los inexpertos que vengan aquí, quiero hablar a los faltos de juicio: "Venid a comer de mi pan y a beber el vino que he mezclado; dejad la inexperiencia y viviréis, seguid el camino de la prudencia".»

▶ Salmo responsorial (33)

R. *Gustad y ved qué bueno es el Señor.*

Bendigo al Señor en todo momento, / su alabanza está siempre en mi boca; / mi alma se gloria en el Señor: / que los humildes lo escuchen y se alegren. R.

Todos sus santos, temed al Señor, / porque nada les falta a los que lo temen; / los ricos empobrecen y pasan hambre, / los que buscan al Señor no carecen de nada. R.

Venid, hijos, escuchadme: / os instruiré en el temor del Señor; / ¿hay alguien que ame la vida / y desee días de prosperidad? R.

Guarda tu lengua del mal, / tus labios de la falsedad; / apartate del mal, obra el bien, / busca la paz y corre tras ella. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios

(Ef 5,15-20)

Hermanos:

Fijaos bien cómo andáis; no seáis insensatos, sino sensatos, aprovechando la ocasión, porque vienen días malos. Por eso, no estéis aturridos, daos cuenta de lo que el Señor quiere. No os emborrachéis con vino, que lleva al libertinaje, sino dejaos llenar del Espíritu. Recitad, alternando, salmos, himnos y cánticos inspirados; cantad y tocad con toda el alma para el Señor. Dad siempre gracias a Dios Padre por todo, en nombre de nuestro Señor Jesucristo.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 6,51-58)

En aquel tiempo, dijo Jesús a la gente:

«Yo soy el pan vivo que ha bajado del cielo; el que coma de este pan vivirá para siempre. Y el pan que yo daré es mi carne para la vida del mundo.» Disputaban los judíos entre sí: «¿Cómo puede éste darnos a comer su carne?»

Entonces Jesús les dijo: «Os aseguro que si no coméis la carne del Hijo del hombre y no bebéis su sangre, no tenéis vida en vosotros. El que come mi carne y bebe mi sangre tiene vida eterna, y yo lo resucitaré en el último día. Mi carne es verdadera comida, y mi sangre es verdadera bebida. El que come mi carne y bebe mi sangre habita en mí y yo en él. El Padre que vive me ha enviado, y yo vivo por el Padre; del mismo modo, el que me come vivirá por mí. Éste es el pan que ha bajado del cielo: no como el de vuestros padres, que lo comieron y murieron; el que come este pan vivirá para siempre.»

COMENTARI

La missa és un banquet

El Quart evangeli presenta dos discursos amb els quals Jesús ajuda a interpretar el signe de la multiplicació dels pans i els peixos. Jesús es defineix a si mateix dient: «Jo sóc el pa viu»; i ens promet: «Qui menja viurà per sempre; el pa que jo donaré és la meva carn perquè doni vida al món».

«Qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell.»

Aquest discurs procedeix de l'últim sopar, ja que a Cafarnaüm ningú no hagués entès res. L'ha posat aquí l'evangelista com a continuació del discurs sobre el pa de la vida.

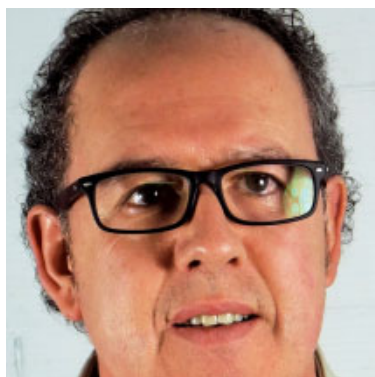
L'home es manifesta en la manera de parlar. El llenguatge de Jesús és senzill i clar, per això no usa cap paraula esotèrica, cap frase complicada. El que Jesús diu és la veritat. No la veritat com una notícia d'un diari. La veritat de Jesús és ell mateix. Només ell pot dir «jo sóc la veritat». Només ell és la llum del món i el pa de la vida. Només aquell que l'acull en ell, entén la seva veritat. Mengem i bevem cada dia: parem taula per partir el pa, per repartir-lo, per compartir-lo. Acostar-se a Jesús, compenetrar-se amb ell, per la fe i pels sagraments és participar de la seva vida, entrar en comunió amb el ressuscitat que mai més no morirà.

El pa que Jesús dona és la seva *carn*: la seva pròpia vida lliurada per la vida del món. Menjar la seva

carn i beure la seva sang significa molt més que creure en Jesús; es tracta d'un menjar real. En l'última cena, els deixebles ho entendran. I un cop Jesús hagi marxat es reuniran junts per celebrar el sant Sopar, el misteri de la mort i de la resurrecció de Jesús, el signe de la nova i eterna aliança i de la comunitat que restarà. La participació en aquest àpat significa la participació en la comunió eterna del Pare i del Fill en el Sant Esperit. El qui es deixi alimentar per les paraules de vida que Jesús dona viurà per sempre. Anunciar la mort de Crist i proclamar la seva resurrecció és la tasca de l'Església que és cridada a evangelitzar perquè els homes puguin tenir la vida eterna.

Ignasi Ricart, claretia

ENTREVISTA

JOSEP MINGUELL

Obra catequètica

Una de les intencions de les pintures murals de Josep Minguell a l'església de Santa Maria de l'Alba de Tàrraga (Urgell) és «apropar, amb una expressió contemporània, la Bíblia als joves». Amb aquest objectiu, Edebé ha reproduït aquestes pintures en fotografies de gran qualitat, que serveixen de base per a un material digital inclòs en el seu nou projecte de religió per a l'ESO, per tal de treballar els relats bíblics.

Com es va gestar aquesta obra catequètica?

Per preparar els frescos de Santa Maria de l'Alba he fet una intensa recerca bíblica, he escoltat moltes interpretacions dels relats, he estudiat versions de diversos artistes i finalment n'he fet una versió pictòrica personal. La meua intenció ha estat desvetllar un interès per la Paraula a partir del crit dels colors i les formes de la pintura.

Com ha plasmat tota la història de la salvació?

Un cicle d'aquestes dimensions —800 m² distribuïts per les voltes, el creuer i els murs del temple— exigeix fer un programa ordenat dels diversos temes, com un guió cinematogràfic. Comença amb la creació del món, segueix amb Caïn i Abel, Noè, Abraham i els patriarques, i acaba amb l'arbre de Jessé (que té continuïtat amb la Nativitat, ja que Josep sosté l'últim brot) i amb el pas del mar Roig (i el camí de llum de la Resurrecció).

Què se sent fent una obra com aquesta?

És una experiència apassionant, tant pel descobriment profund dels diversos relats bíblics, per la vivència d'estar dies i dies suspès en les altures de les voltes del magnífic temple barroc creat per fra Josep de la Concepció, com també per les emocions que m'han transmès els visitants. Tot plegat, un goig en la vivència de la fe.

Òscar Bardaji i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

A Maria

Maria, mare de Jesús, dóna'm el teu cor, tan bell, tan pur, tan immaculat, tan ple d'amor i d'humilitat. Fes-me capaç de rebre Jesús

en el Pa de vida, d'estimar-lo tal com tu el vas estimar i de servir-lo sota les pobres despulles dels més pobres entre els pobres.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

Perdonar es saludable

Los beneficios del perdón han sido desvelados por la ciencia muy recientemente, aunque las religiones desde tiempos antiguos siempre lo han promovido y lo han pregonado a lo largo de la historia de la humanidad (para mues-

tras el Padrenuestro, la oración que hace un par de milenios Jesús enseñó a sus discípulos, y también la muy milenaria enseñanza de la filosofía budista, que aboga por perdonar para aligerar el dolor propio).

Las ventajas del perdón, ahora validadas por el mundo científico, llegan a diversas manifestaciones somáticas. Además, en el plano psicoemocional, es malsano no perdonar. Al no perdonar, la persona dañada está encadenada a la persona que le hizo el daño, y mientras no la perdone no podrá sustraerse al poder que el ofensor y la ofensa tienen sobre ella. ¡Están irremediabilmente atados ofensor y ofendido! Pero tengamos en cuenta que el perdón no tiene por qué hacer desaparecer inmediatamente el dolor asociado a la ofensa: una cosa es el dolor (que es normal que lo tengamos, al menos temporalmente) y otra cosa son los sentimientos de rencor y venganza (estos últimos sí que los debemos erradicar de nuestro corazón).

El Dalai Lama nos brinda la siguiente pista terapéutica: «Para reducir el odio y otras emociones destructivas, hay que desarrollar sus opuestos: la compasión y la bondad. Si de verdad se siente respeto y compasión por los demás, el perdón es mucho más fácil de alcanzar.»

Dr. Paulino Castells

(*Creer con padres separados*, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El Tránsito de la Asunción (y II)

La Iglesia proclama que María ha vivido las primicias de una bendición de Dios, que es anticipo de lo que experimentará el resto de la estirpe de Adán. Muerte y pecado son las dos caras de una misma moneda. La comunión con Dios, la liberación del pecado y el triunfo sobre la

muerte son aspectos diferentes de una misma realidad.

La Iglesia proclama que María ha sido redimida anticipadamente por los méritos de su Hijo. Por eso cree en su Inmaculada Concepción; es decir, que Cristo ya venció en ella el poder del pecado original.

Por último, la Asunción de María nos dice que Dios ama el cuerpo humano, porque Él lo ha creado. Evidentemente, seremos transformados (1Co 15,52), seremos transfigurados, aunque sin dejar de ser nosotros. Dios no rechaza nuestro cuerpo ni la materia en general; son su obra, que espera un nuevo nacimiento (Rm 8,22).

Dios ama nuestra individualidad y nuestra condición material. El misterio de la Asunción de María es un mensaje de esperanza que nos anuncia cómo el amor de Dios vence cualquier barrera que nos pueda separar de Él, incluso la muerte.

Josep Otón

La mística de la Palabra, Editorial Sal Terrae, del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

17. ■ Dilluns (litúrgia hores: 4a setm.) [Jt 2,11-19 / SI 105 / Mt 19,16-22]. Sant Jacint de Polònia, prev. dominicà. Santa Beatriu de Silva, vg. franciscana, fund. Concepcionistes a Toledo (1484). Sant Eusebi, papa (grec, 309) i mr.; beat Bartolomé Laurel, rel. franciscà, de Mèxic, i mr. (1627) al Japó.

18. ■ Dimarts [Jt 6,11-24a / SI 84 / Mt 19,23-30]. Sant Agapit, noi mr. (275); santa Helena, emperadriu; beat Manés de Guzmán, prev. dominicà, germà de sant Domènec; sant Patrici, bisbe; beat Nicolau Factor, prev. franciscà, de València.

19. ■ Dimecres [Jt 9,6-15 / SI 20 / Mt 20,1-16]. Sant Joan Eudes (1601-1680), prev., fund. Eudistes. Sant Magí (s. III), mr., ermità a Brufaganya (Conca de Barberà). Sant Lluís d'Anjou, bisbe de Tolosa (franciscà).

20. □ Dijous [Jt 11,29-39a / SI 39 / Mt 22,1-14]. Sant Bernat (1090-1153), abat cistercenc a Claravall, i doctor de l'Església. Sants Cristòfor i Leovigild, mrs. a Còrdova; beat Arquimbau, prev. d'Orleans i mr. (s. XII); sant Samuel (s. XI aC), profeta (jutge).

21. □ Divendres [Rt 1,1-2a.3-6.14a-16.22 / SI 145 / Mt 22,34-40]. Sant Pius X, papa (1903-1914), nascut a Riase (1835); sant Privat, bisbe i mr.; sant Bonosi i Maximià, màrtirs, patrons de Blanes; santa Ciríaca, viuda màrtir.

22. □ Dissabte [Rt 2,1-3.8-11; 4,13-17 / SI 127 / Mt 23,1-12]. Mare de Déu, Reina, i altres advocacions. Sant Timoteu, mr. a Roma (303).

23. ■ † Diumenge vinent, XXI de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Js 24,1-2a.15-17.18b / SI 33 / Ef 5,21-32 / Jn 6,60-69]. Mare de Déu de la Font de la Salut. Santa Rosa de Lima (1586-1617), verge terciària dominicana del Perú. Sant Felip Benici (1233-1285), prevere servita.